

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

116. Feria 5. De reliquis Christi verbis in Cruce.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

Filiū non liberaret, nec mitigaret extremos morientis dolores, tristitias, & agoniam, ab horto hucusque continuatam cum subtractione solatij, & quòd Divinitas permiserit humanitatem pati, quæ derelictio propria fuit solius Christi specialis, & unici Filij Dei, qui tacuit dolores omnes reliquos, hanc unicam derelictionem piè questus est, & meditando ejus causam proposuit: **VT QUID,** seu, *quare DERELIQVISTI ME?* ad hoc *quare* solus ille respondebit, qui peccati malitiam, Dei justitiam, & nimiam Charitatem comprehenderit. Maluit Filius Dei à Patre desereri, quàm ut nos derelinqueret. Magnus est amor hominis relinquentis Parentes suos, at quòd Filius DEI relinquat propter nos Patrem suum, quis hoc explicet? Fuit hic Christi perfecta spiritualis solatij abnegatio, & in desolatione quantumvis gravissima, constans Dei adhesio. Quantumcunque igitur Deus me offendit, *Pater est,* inquit D. Ambr. in Psalm. 39.

MEDITATIO CXVI.

Feria 5. Dom. Palmār.

De reliquis Christi verbis in cruce.

Aspiciam D. Jesum in cruce toto meridie pendentem, juxta illud D. August. Hom. 8. de S. Steph. de Christo loquentis: *Caro*

pendebat, sed Deus intus latebat: audiamque reliqua verba proferentem? Ex ijs utilem doctrinam elicere petam.

Conf. Verbum 5. Postea sciens Dominus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: SITIO. Vas ergo erat positum aceto plenum: illi autem spongiam plenam aceto hyssopo circumponentes obtulerunt ori eius, Joan. 19. sive ut citius moreretur, quia hyssopus lechalis est, ait Theophylact. sive ut cruciatus protraheretur: acetum enim sistit sanguinem. Siciebat verè Dominus, non ideo tamen silentium rupit, sed ut constaret eum implere omnes Scripturas. Verùm cur isti sitim labiorum contactu solùm irritant? cur non ad motis brevibus scalis, quibus titulo figendo usi fuerant, poculum offerunt? O quantæ fuerint sordes in illa spongia, inter carnificum ferialia instrumenta projecta! quis illam non horreat? Adde quod apposuerunt hyssopum, plantam austeri succi: a deo que undique in delicias pugnatur ad victoriam sui, doctusque Dominus & in minimis patientiam. Fuit hic Christi perfecta sui in defectu corporalium necessitatum abnegatio.

Conf. Verbum 6. Cùm ergo accepisset Iesus acetum dixit: CONSUMMATUM EST. Joan. 19. Duo erant commissa Christo a Patre: patre & docere; quod Joan. 17. perfecerat: Opus consummavit.

consummari, quod dedisti mihi, ut faciam: mani-
festari nomen tuum hominibus de illo jam lo-
quitur: Consummatum est. Finitus est cursus
vitæ meæ, ac dolorosæ Passionis. Quidquid
voluerat Pater, quidquid erat in me virium,
quidquid ad summam perfectionem homi-
num pertinebat, consummatum est: hujus
verbi effectum impedit, qui non facit simili-
ter. Fuit hîc Christi perfecta ad omnia resi-
gnatio: quæcunque ei Pater commiserat, ex-
plendo usque ad finem perfectum omnia.

Conf. 7. Verbum Christi, in hac vita mor-
tali ultimum: *Iesus autem iterum clamans voce
magnâ, Matth. 27. emissâ voce magnâ. Marc. 15.
PATER, IN MANVS TVAS COMMEN-
DO (Græcè tradam) SPIRITVM MEVM:
& hæc dicens inclinato capite tradidit spiritum,
Joan. 19. emisit spiritum. Matt. 27. expiravit.
Marc. 15. Luc. 23. Hæc fuit Christi cum cla-
more morientis oratio ultima, quâ vitâ per-
dere maluit, quàm patientiam. Inclinato ca-
pite clamans tradidit spiritum. Quis ita dor-
mit, quâdo voluerit? quis ita vestem ponit quan-
do voluerit, sicut se carne excuit, quando voluit?
quis ita, cum voluerit, obiit, quomodo ille, cum
voluit, obiit? quanta speranda, vel timenda est
potestas iudicantis, si apparuit tanta morientis?
hæc D. Aug. Tr. 119. in Joan. Clamat igitur,
ut innotescat, quod fuerit plus quàm homo:
16 quia*

quia moriebatur, non ut homo, lentè deficiendo, quod movit Centurionem, ut Filium Dei confiteretur: atque ad indicandum his clamoribus obedientiam suam, desiderium salutis hominum, amorem suum erga Deum, & promptitudinem, quâ vitam dabat: ideo ait Tertul. contra gentes, *Spiritum cum verbo dimisit, prævento carnificis officio.* S. Athan. addit. *In eo spiritu omnes homines apud Patrem deponit, commendat per ipsum, & cum ipso.* Fuit hîc Christi perfecta Corporis, Animæ, omniumque rerum temporalium & spiritualium, quæ Deus non sunt, resignatio. O quam bonum, esse in manu Dei! Nihil unquam melius mei est, quam dum totum Dei est. Extincto calore naturali, dicitur corpus mortuum: extincto amore proprio, verè mortui sumus. Extinguitur amor proprius imitatione septem resignationum Christi duplici meditatione propositarum. Egone ut aliquid ei negem? qui pro me dedit omnia cum vita etiam in SS. Eucharistia, quam D. Paschas. de Pass. Dom. vocat *Natalem Calicis*, D. Cypr. *Mortificationis exemplum de Pass. D.*

MEDITATIO CXVII.

Feria 6. Dom. Palmat. seu Parasceve,

*Omnis passio mea, collata Passioni
Christi, nihil est.*

vi